

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarner*

779.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 19 października 1925 r.

w sprawie przeniesienia kancelarii notarialnej z Duniłowicz do Postaw w okręgu sądu okręgowego w Wilnie.

Na mocy art. 4 ustawy notarialnej zarządza się co następuje:

§ 1. Przenosi się kancelarię notarialną z Duniłowicz do Postaw.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

780.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 października 1925 r.

w sprawie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie brzeskim w okręgu sądu okręgowego w Pińsku.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o dyzlokacji sądów (Dz. P. P. № 14 poz. 170) i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów, normujących organizację sądownictwa i postępowanie sądowe cywilne w województwach: nowogródzkim, poleskim i wołyńskim, oraz w powiatach: białowieskim, grodzieńskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10 poz. 70) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Małorycie gminy Kamienicę Zyrowicką i Radwanicze Kościelne i włącza się je do właściwości terytorjalnej sądu pokoju II okręgu w Brześciu n/B.

§ 2. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Domaczewie gminę Oltusz i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Małorycie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 grudnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

781.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 19 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o ulgach taryfowych przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

Na mocy art. 4 punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Do „Taryfy polskich normalnotorowych Kolei Państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych (Dz. U. R. P. z r. 1923: № 31, poz. 193, № 55, poz. 396 i 398, № 63, poz. 490 i 494, № 73, poz. 576, № 84, poz. 663, № 94, poz. 753, № 109, poz. 867, № 120, poz. 971 i № 132, poz. 1090; z r. 1924: № 24, poz. 254, № 35, poz. 375, № 53, poz. 539 i № 77, poz. 753 oraz z r. 1925: № 2, poz. 27 i № 53, poz. 362) wprowadza się w części II w rozdziale I nowy dział F treści następującej:

„F. Ulgi taryfowe przy przejazdach powrotnych z uzdrowisk krajowych.

1. Osoby, powracające z uzdrowisk krajowych, mogą korzystać przy przejazdach pociągami osobowymi lub mieszanymi z ulg następujących:

- a) w wagonach kl. III płacą pełną taryfę kl. IV;
- b) w wagonach kl. II płacą pełną taryfę kl. III i
- c) w wagonach kl. I płacą pełną taryfę kl. II.

W razie przejazdu pociągiem pośpiesznym, oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, pobiera się pełną opłatę dodatkową na pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż.

2. Ulgi powyższe stosuje się wyłącznie przy przejeździe od najbliższej stacji danego uzdrowiska (p. 4) i tylko w tym wypadku gdy odległość taryfowa od tej stacji do stacji powrotnej wynosi co najmniej 100 klm.

3. Bilety ulgowe wydaje się na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez komisje uzdrowiskowe lub zarządy gminne, względnie zarządy uzdrowisk, stwierdzających, że dane osoby przebywały w uzdrowisku w celach leczniczych bez przerwy w ciągu najmniej 15 dni.

Zaświadczenie takie stempluje kasa kolejowa, wpisuje na niem numer wydanego biletu i zwraca właścicielowi, który okazywać je powinien przy kontroli biletów, po ukończeniu zaś podróży oddać łącznie z biletem.

W celu stwierdzenia tożsamości osoby kolej może żądać od okaziciela biletu przedstawienia dowodu osobistego.

4. Wykaz uzdrowisk, z których powracający mają prawo do korzystania z ulg powyższych, obejmuje następujące miejscowości: w województwie krakowskim—Jaszczurówka, Krynica, Poronin, Rabka, Szczawnica, Zakopane i Żegiestów; w województwie lubelskim—Nałęczów; w województwie poznańskim—Inowrocław; w województwie warszawskim—

Otwock; w województwie stanisławowskim—Jaremce, Tatarów i Worochta.

Stacje kolejowe, do których zalicza się dane uzdrowisko, o ile nie jest położone bezpośrednio przy stacji kolejowej, ustala odnośna dyrekcja kolejowa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1925 r. i obowiązuje do dnia 15 maja 1926 r.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarnier*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

782.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 20 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce, obowiązującej od dnia 1 maja 1925 r.

Na mocy art. 4 p. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57; poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce, obowiązującej od dnia 1 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 293) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W art. 52 p. 4 umieszcza się postanowienia wykonawcze o brzmieniu następującym:

„(Post. wyk.) Za dezynfekcję i oczyszczenie wagonów kolej pobiera opłatę, określoną w wykazie opłat dodatkowych (Część II Taryfy)”.
W art. 58 Post. wyk. do p. 5 zastępuje się post. wyk. I i II o brzmieniu następującym:

„(Post. wyk.) I. Jeżeli sprawdzenie wagi przesyłki wagonowej nie wykaże różnicy większej nad 2% od wagi, podanej w liście przewozowym, to kolej nie pobiera opłaty za ważenie”.

„(Post. wyk.) II. Jeżeli sprawdzenie wagi własnej wagonu na żądanie osoby, uprawnionej do rozporządzania przesyłką nie wykaże różnicy większej nad 2% od wagi uwidocznionej na wagonie, kolej pobiera opłatę za ważenie, przewidzianą w wykazie opłat dodatkowych (Część II Taryfy)”.
W art. 59 p. 3 w post. wyk. I dodaje się zdanie nowe treści następującej:

„Za przechowanie nadwyżki na składzie, kolej pobiera opłatę, przewidzianą w wykazie opłat dodatkowych (Część II Taryfy)”.
W postanowieniu wykonawczym III do tegoż artykułu skreśla się końcowe brzmienie od słowa

„oraz” i wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Jeżeli skutek tych czynności nastąpiło przetrzymanie wagonu kolej pobiera postojowe, nie więcej jednak, jak za jedną dobę (Wykaz opłat dodatkowych) Część II Taryfy”.

Postanowienie wykonawcze IV tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

„(Post. wyk.) IV. Jeżeli przeładowanie, poprawienie, względnie załadowanie innym sposobem przesyłki wagonowej musi być dokonane wskutek wadliwego przez nadawcę skutecznego załadowania, nie dającego się stwierdzić zewnątrznie przy przyjęciu przesyłki na stacji nadawczej, wówczas koszty tych czynności ponosi odbiorca względnie nadawca. Jeżeli skutek tych czynności nastąpiło przetrzymanie wagonu, kolej pobiera postojowe, nie więcej jednak, jak za jedną dobę (Wykaz opłat dodatkowych) Część II Taryfy.

Z odładowaną zaś częścią przesyłki postępuje się w myśl postanowienia wykonawczego I i II oraz III, ustęp pierwszy”.

Dodaje się post. wyk. V o brzmieniu następującym:

„(Post. wyk.) V. Jeżeli kolej przesyłkę wagonową musi przeładować, poprawić lub w inny sposób załadować nie z winy nadawcy, to wykonywa ona te czynności bezpłatnie, odładowaną zaś część przesyłki przewozi dalej również bezpłatnie”.

W art. 60, p. 1 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. W razie ujawnienia niezgodnego z rzeczywistością oznaczenia zawartości, wagi lub ilości sztuk przesyłki, w razie przecięcia wagonu, jak również w razie zaniedbania przepisów ostrożności, wskazanych w załączniku B, kolej pobiera następujące dopłaty bez względu na to, czy zachodzi wina nadawcy, czy nie”.

W p. 1 c) tegoż art. w wierszu drugim skreśla się słowo „wymiarami”, a w wierszu czwartym słowo „istotnej” zastępuje się słowem „rzeczywistej” oraz skreśla się słowo „wymiaru”.

W p. 1 l) w wierszu czwartym skreśla się słowo „wymiaru”, zaś w wierszu siódmym słowa: „wskazanego w liście przewozowym towaru”, zastępuje się słowami: „wskazanej w liście przewozowym przesyłki”, a w wierszu ostatnim słowa „nadanego do przewozu towaru” zastępuje się słowami „nadanej do przewozu przesyłki”.

W art. 70 w post. wyk. I do p. 4 w szóstym wierszu słowa „przy izbach” zamienia się na słowo „izb” oraz w wierszu siódmym słowa „przy innych organizacjach społecznych” zamienia się na słowa: „innych instytucyj gospodarczych”.

W art. 72 p. 3 w post. wyk. II słowo „zawia domienia” zastępuje się słowem „zaświadczenia”.

W art. 75 p. 7 w trzecim wierszu słowo „w ruchu” zamienia się na słowo „w przewozie”.

W art. 76 p. 1 post. wyk. III otrzymuje brzmienie następujące:

„(Post. wyk.) III. Jeżeli odbiorca chce upoważnić osobę trzecią do odbioru zawiadomień o przesyłkach dla niego nadchodzących lub do kwitowania z odbioru oraz odbioru tych przesyłek, musi złożyć stacji przeznaczenia odpowiednie oświadczenie i za-